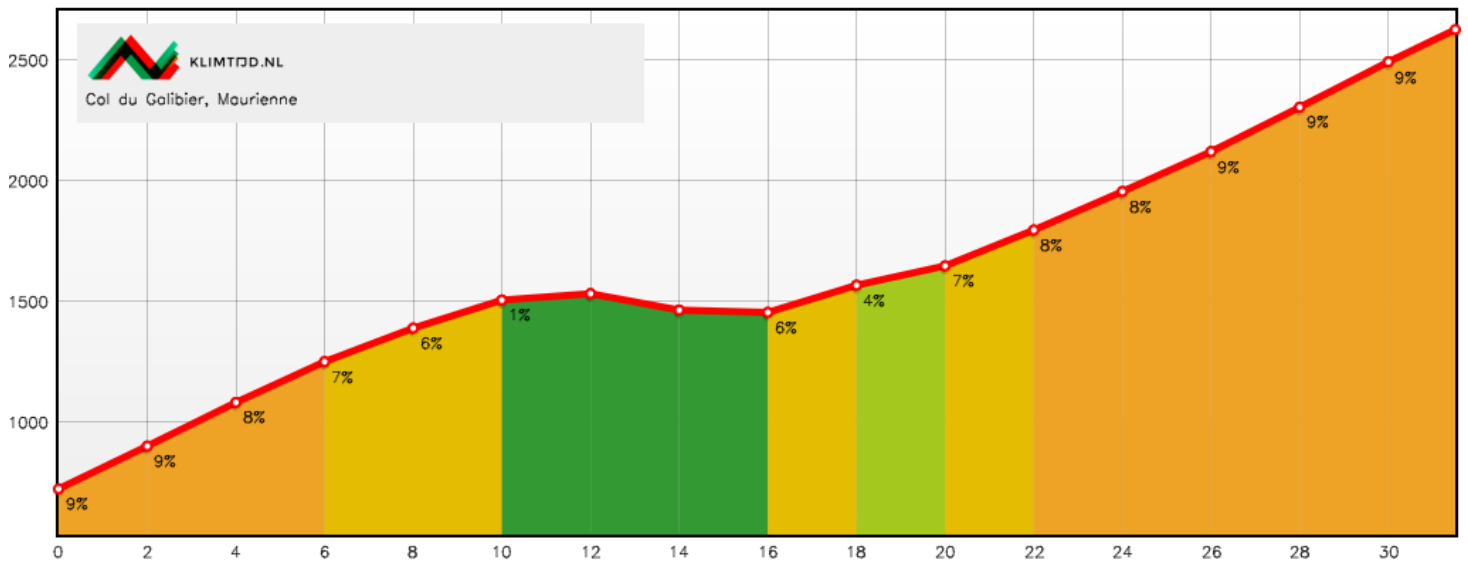

Col du Galibier

Zoals veel cols is de Galibier van twee kanten te beklimmen. Maar eigenlijk is er maar één echte Galibier en dat is de zijde vanuit de [Maurienne](#) vallei, dan pak je ook de [Telegraphe](#) erbij. Een col die eigenlijk geen col zou mogen heten, want het is in onze ogen gewoon een onderdeel van de Galibier. De Galibier ligt op de scheidslijn van de noordelijke Savoie en de Zuidelijke Hautes Alpes in Frankrijk. Dat is ook duidelijk te zien. Aan de Valloire zijde in de Savoie is er veel groen, groeien dennenbomen en is het vaak koel en nat. Aan de andere kant is het warmer, het gras vaak dor en zijn het lariksen die de bossen vullen. Het uitzicht vanaf de col richting de Oisans is oogverblindend mooi. Maar ook richting de Savoie is het uitzicht om nooit te vergeten met de reusachtige Mont Blanc op de achtergrond.

Veel wielrenners zien Valloire als startpunt voor de klim richting de hoge Galibier. Maar echte wielrenners pakken de col natuurlijk vanuit het dal. Al meteen is het dan duidelijk dat het menens is. Het is meteen steil. Het blijft steil de hele klim lang. Je hebt slechts even adempauze na die zogenaamde Telegraphe. Na het dorpje van Valloire wordt het wel zwaarder. Vooral mentaal. Want je hebt het idee dat de weg nog gewoon vlak is maar dat je trappers niet meer rond willen draaien. Je draait over een bruggetje het vaak groene dal in. Vanaf daar ziet het er allemaal heel logisch uit. Het ziet er niet steil uit tot die dodelijk steile bochten om op de col te komen. Maar waarom lukt het dan niet om een lekker tempo te rijden? Simpel, omdat het al flink steil is.

De Galibier is een col die je echt helemaal leeg trekt. Je kunt je nergens achter verschuilen. Gemiddeld haalt deze klim een steilte van 7 % en dat over bijna 18 kilometer (slechts vanaf Valloire). Het is verstandig om je krachten goed te gebruiken, want zwaar wordt het, daar kun je zeker van zijn. Heel zwaar.

Waar het in Valloire vaak zeer heet is, daar pak je hoger op de col de koude wind vanuit de Savoie. Een extra jack kan hier zelfs in de zomer geen kwaad. Zorg er ook voor dat je je bidons in Valloire bijvult want als je eenmaal uit dit dorpje bent vertrokken kom je slechts een enkele boerderij en wat schaapskuddes tegen. Met uitzondering van de rivier heb je geen mogelijkheden om je bidon bij te vullen.

De laatste kilometers naar de col zijn werkelijk loodzwaar. Je zult de hoogte en de steilte goed voelen, het kale maanlandschap maakt de boel er niet vrolijker op. Er zit in die laatste kilometers weinig anders op dan door te buffelen. Als je eenmaal boven bent, heb je het toch maar weer mooi gedaan. De Galibier zit in de zak.

Stijgingspercentage	6%
Maximaal (2000m)	9.4%
Lengte	31.5 km
Hoogteverschil	1901 m
Haarspeldbochten	27
Verkeer	veel
Wegdek	goed